

Prima instanță; Judecătoria Edineț (jud: N. Bobu)
Instanța de Apel: Curtea de Apel Bălți (jud: E. Ababei, A. Garbuz, G. Polivenco)

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecătorii

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Oleg Sternioală

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Scripnic Lidia împotriva deciziei din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Nojac Elena împotriva Lidiei Scripnic privind interzicerea de a pune piedici în folosirea bunului imobil,

c o n s t a t ă :

La data de 03 septembrie 2015 Nojac Elena a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Scripnic privind interzicerea de a pune piedici în folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii s-a indicat, că reclamanta este proprietara bunului imobil - teren de construcție amplasat în or. Edineți, str. Vasile Stroescu nr. 60. Pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, pîrîta Scripnic Lidia, care este proprietara imobilului învecinat, amplasat în or. Edineț, str. Boris Glavan, 9, a depozitat dejecții animaliere pe terenul său, sub cerul liber, în rezultatul cărui fapt în timpul ploilor și topirii zăpezilor, dejecțiile animaliere se scurgeau în apele subterane, poluînd solul și apa din fîntîna reclamantei.

Prin hotărîrea din 29 august 2012 a judecătoriei Edineț, pîrîta a fost obligată să evacueze dejecțiile animaliere stocate arbitrar și să amenajeze o haznă de scurgere a apelor reziduale. Însă, pîrîta nu a executat hotărîrea judecătorească, necătînd la multiplele somații ale executorului judecătoreesc și la faptul că prin hotărîrea judecătoriei Edineț din 04.06.2013 a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

Menționează că, la 18.11.2014, pîrîta Scripnic Lidia a executat hotărîrea judecătorească, evacuînd dejecțiile animaliere și amenajînd haznaua. După încetarea procedurii de executare, folosindu-se de faptul, că în cererea de chemare în judecată nu s-a solicitat obligarea sa de a pune piedici în folosirea bunului, pîrîta Scripnic Lidia din nou depozitează dejecțiile animaliere sub cerul liber, ca rezultat în timpul ploilor se scurg împreună cu apa pe terenul reclamantei, impurificînd solul și apa din fîntînă.

Afirmă că, pîrîta a început să dea foc dejecțiilor animaliere solide, generînd un

fum urît mirositor, care afectează și gospodăria reclamantei. Acest fapt a fost constatat și de Inspecția Ecologică Edineț, care de mai multe ori a avertizat pârta despre inadmisibilitatea unui atare comportament, fiindu-i întocmit în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție. Însă, nici aceste avertizări nu au împiedicat-o să depoziteze dejecțiile animaliere sub cerul liber.

Solicită reclamanta obligarea Lidiei Scripnic de a evacua dejecțiile animaliere stocate arbitrar în gospodăria sa; interzicerea pe viitor să stocaze arbitrar în locuri neangajate special dejecțiile animaliere; interzicerea ca pe viitor să dea foc dejecțiilor animaliere în gospodăria sa; obligarea pârteii de a întreprinde măsuri pentru neadmiterea impurificării solului și a apei de pe terenul reclamantei cu dejecții animaliere provenite de la animalele pârteii; încasarea de la Scripnic Lidia în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă 10000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 600 lei.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2015 a judecătoreii Edineț s-a admis parțial acțiunea depusă de Nojac Elena; s-a obligat Scripnic Lidia de a înlătura obstacolele în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare în locuri neamenajate special în gospodăria sa a dejecțiilor animaliere; s-a încasat de la Scripnic Lidia în beneficiul Elenei Nojac prejudiciul moral în mărime de 2000 lei și cheltuielile de judecată formate din plata taxei de stat în sumă de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 500 lei.

Prin decizia din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de Scripnic Lidia; s-a casat parțial hotărârea primei instanțe și s-a emis o hotărâre nouă prin care pretențiile Elenei Nojac privind încasarea prejudiciului moral s-au respins ca neîntemeiate. În rest, hotărârea instanței de fond s-a menținut.

La data de 10.05.2016, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal (f.d. 104), Scripnic Lidia a declarat recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii pretenției privind înlăturarea obstacolelor în vederea evacuării dejecțiilor animaliere stocate arbitrar cu interzicerea pe viitor a stocării arbitrare în locuri neamenajate special.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată au apreciat arbitrar probele prezentate la dosar.

De asemenea menționează că, intimata nu a prezentat instanței probe care ar confirma poluarea solului sau a fîntinei rezultate din dejecțiile animaliere.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 16 februarie 2016 și expeditată participanților la proces la data de 13.03.2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost recepționată de către Scripnic Lidia la data de 18.03.2016, conform avizului de recepție anexat (f.d. 97). Recursul declarat la data de 10.05.2016, conform sigiliului aplicat pe plicul poștal (f.d. 104), se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Scripnic Lidia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Scripnic Lidia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Scripnic Lidia, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Scripnic Lidia împotriva deciziei din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală